

Þetta birtist hér með öllum, sem hlut eiga að máli, til leiðbeiningar.

1870.
4. apríl.

Í fjárstjórninni, 4. apríl 1870.

C. A. Fønnesbech.

Erichsen.

32. Bréf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir vesturumdæminu, um tilkall Þingeyra kirkju til hlutar af hvölum nokkrum.

22. apríl.

Um leið og þér, herra amtmaður, hafið sent hingað skjal nokkurt, þar sem umboðsmaður yfir konungsjörðum í Strandasýslu, Sigurður sýslumaður Sverrisson, hefir borið upp fyrirspurn um, hvernig hann ætti að fara með það, að eigandi Þingeyra kirkju, Ásgeir Einarsson, hefir gjört tilkall til fjórða parts af fimm hvölum, sem voru drepnir sumarið 1866 nálægt umboðsjörðunni Eyjum, og fluttir þar uppi fjöru, samkvæmt máldögum kirkjunnar og sáttmála við fyrri eiganda, umboðsmann Björn Olsen, er rentukammerið með bræfi 29. ágúst 1835¹ hefir staðfest, hafið þér í bræfi 12. aprílm. 1867 getið þess, að þér finnið málið efasamt, og hafið því lagt bann á, að sýslumaður lèti af hendi nokkuð af andvirði hvalanna, sem nær 1267 rd. 32 sk., en skipað svo fyrir, að þessi upphæð yrði talin með tekjum í næstu uppboðsreikningum, með þeirri athugasemd, að tilkall hafi verið gjört til fjórða parts af þessu fê; ennfremur hafið þér farið þess á leit, að stjórnarráðið leggi úrskurð sinn á þetta mál.

Eftir að stjórnarráðið hefir skrifazt á við amtmanninn yfir norður- og austurumdæminu útaf þessu, og fengið álit málsfærslumanns konungssjóðsins um málið, skal yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og svo þér kunngjórið það, að stjórnarráðið þykist ekki hafa næga ástæðu til að fallast á kröfu Ásgeirs Einarssonar, eftir því sem ástatt er, en það verður að vera undir

¹) Lovsamling for Island X., 649.

1870. honum sjálfum komið, hvort hann vill hefja mál gegn ríkissjóðnum
22. apríl. til að ná því, sem hann þykist eiga tilkall til.

26. apríl. **33. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um peningasendingar milli Danmerkur og Íslands.**

Eptir að fyrir lagt hafði verið tveimur embættismönnum, sem til þess voru valdir úr dómsmálastjórninni og fjárstjórninni, að búa til uppástungur um, hvernig ætti að haga til um peningasendingar milli Danmerkur og Íslands, og fyrnefnd stjórnarráð höfðu skrifast á um þetta mál, hefir fjárstjórnin í dag fallt á:

að póstávisanir, sem hljóða uppá allt að 50 rd., megi senda milli póststöðva í konungsríkinu öðrumegin og póststöðvanna í Reykjavík og á Seyðisfirði hinumegin:

12 sk. skal gjalda fyrir ávisanir allt að 25 rd.,

24 sk. fyrir það sem er yfir 25 rd., allt að 50 rd.;

að greiða megi út meira fé en 50 rd. og allt upp að 5000 rd. til aðalféhirzlunnar, og fá hið goldna fé aptur útborgað úr jarðabókarsjóðnum á Íslandi, gegn því að greiða í þóknun 1 af 100 af upphæðinni; þó skal þetta aðeins fást, ef forði jarðabókarsjóðsins af reiðugjaldi er nógur til þessa, framyfir það, sem þarfir ríkisstjórnarinnar útheimta;

að sú breyting skuli gjörð á þeim reglum, sem farið hefir verið eptir, þá er fé hefir verið borgað til jarðabókarsjóðsins mótt endurgjaldi úr aðalféhirzlunni, að landfógeti aðeins gefi eina kvittun fyrir fé því, sem látið er í sjóðinn, í stað þess, að nú eru gefnar tvær kvittanir; þessa kvittun á landfógeti að senda beinlínis fjárstjórninni undir sínu embættisinnsgli, en fjárstjórnin lætur þá borga fæð úr aðalféhirzlunni, og þarf ekki að biða eptir tilsögn frá stiptamtmanni um þetta.

Um leið og þetta er gefið yður til vitundar, skal því við bætt, að stjórnarráðið hefir skrifað landfógeta um þetta mál í dag, og sagt einnig fyrir um það, að þegar honum berast fyrnefndar